

17 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΗ ΜΑΡΑΓΚΑΚΗ

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

Στις 5 Δεκεμβρίου του 2003 σε μπλόκο λίγο έξω απ' τις Γωνιές Μαλεβιζίου, ο επικεφαλής αρχιφύλακας Γιώργος Δημητράκης και οι ειδικοί φρουροί Νίκος Μακρυποδάκης και Θωμάς Γκούτζας ανοίγουν πυρ εναντίων αγροτικού αυτοκινήτου, όταν αυτό δεν σταματάει σε σήμα που του κάνουν. Στο αυτοκίνητο επιβαίνουν τρεις νεαροί. Ανάμεσά τους ο 22 χρονος Ηρακλής Μαραγκάκης ο οποίος τραυματίζεται σοβαρά στο κεφάλι και πεθαίνει μετά από τέσσερις μέρες στο νοσοκομείο Ηρακλείου.

Ο Ηρακλής γεννήθηκε στο Ηράκλειο και μεγάλωσε δίπλα στο Γεντί Κουλέ. Από μικρός έπαιζε μπάλα στην ερασιτεχνική ομάδα του ΟΦΗ ενώ τις Κυριακές στήριζε την αγαπημένη του ομάδα απ' τα τιμέντα της θύρας 4.

Η δολοφονία του δεν έμεινε αναπάντητη. Το επόμενο βράδυ η τότε Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Ηρακλείου στην οδό Ρόλεν (Ακαδημία) πολιορκήθηκε από φίλους του Ηρακλή, οπαδούς με συνείδηση και αναρχικούς. Επιτέθηκαν στο κτήριο, πυρπόλησαν και αναποδογύρισαν μπαταρικά και ασφαλίτικα οχήματα και ξυλοκόπησαν τουλάχιστον 3 από τους 15 τρομοκρατημένους μπάτσους που βρισκόταν εκείνη τη στιγμή στα γραφεία στέλνοντάς τους στο νοσοκομείο.

Είμαστε άνθρωποι που ζούμε και μεγαλώνουμε στους ίδιους δρόμους με τον Ηρακλή. Βιώνουμε όπως και τότε τη βία των καθαμάτων της αστυνομίας. Γαλουχούμαστε με το ίδιο μίσος για τη ρουφιανιά και τη θρασυδειλία των μπάτσων.

Άλλωστε ο Ηρακλής δεν ήταν ούτε ο πρώτος ούτε ο τελευταίος που δέχτηκε τη δολοφονική manía τους. Τέτοιες μέρες δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τον Αλέξη Γρηγορόπουλου που ο ειδικός φρουρός Επαμεινώνδας Κορκονέας δολοφόνησε εν ψυχρό στις 6 Δεκεμβρίου του 2008 στη γειτονιά των Εξαρχείων στην Αθήνα.

Μέσα στο νέο περιβάλλον που έφερε η πανδημία του κορονοϊού, το κράτος βρίσκει ευκαιρία να αναβαθμίσει το επίπεδο καταστολής. Αντί για περισσότερους γιατρούς και προσωπικό στα νοσοκομεία προσλαμβάνουν κι άλλους μπάτσους κι αγοράζουν καινούργια αυτοκίνητα και μηχανές για να εξοπλίσουν κι άλλο την κρατική συμμορία της αστυνομίας.

Την ώρα που τα κανάλια σκορπίζουν φόβο, η κυβέρνηση περνάει νόμους που υποβαθμίζουν κι άλλο τις ζωές μας και υποτιμούν την εργασία μας για χατίρι των αφεντικών. Αποκορύφωμα η επικύρωση με τον επερχόμενο νόμο Βρούτση του ήδη ανύπαρκτου θωρου στη δουλειά.

Το κράτος και το κεφάλαιο μας θέλουν μπερδεμένους γι' αυτό και πλασάρουν τις θεωρίες συνωμοσίας, μας θέλουν να τρωγόμαστε μεταξύ μας γι' αυτό σπέρνουν τον εθνικισμό και το μίσος για τους διαφορετικούς, μας θέλουν φοβισμένες γι' αυτό έχουν βάλει μπάτσους σε κάθε δρόμο και γειτονιά.

Ποντάρουν στην αμάθεια, τη βία και τη καταστολή για να μην αφήσουν την οργή του κόσμου να γίνει εξέγερση εναντίων τους. Το τελευταίο σόου μπασοκρατίας βιώσαμε και στη πόλη μας στις 17 Νοέμβρη, με μπάτσους που είχαν επιστρατευτεί απ' όλο το νησί, να έχουν καταλάβει ολόκληρο το κέντρο της πόλης με πάνω από 100 προσαγωγές, ξύλο και πρόστιμα στο ψαχνό για όποιον και όποια ήθελε να κατεβεί στη πορεία ή απλά να κάνει βόλτα εκείνη την ώρα στο κέντρο.

Δεν έχουμε σκοπό να αφήσουμε το κράτος να παίζει μόνο του με τη ζωές μας. Η συλλογική ευθύνη απέναντι στον κορονοϊό δεν θα γίνει το άλλοθι για να κάτσουμε με σταυρωμένα χέρια.

Μέσα από πορείες στις γειτονιές της πόλης μας στέλνουμε με τις μικρές μας δυνάμεις σιγάλο αντίστασης και επαγρύπνησης. Κάνουμε κάλεσμα οργάνωσης και δράσης. Από τη δουλειά μέχρι τη γειτονιά μας να βρούμε τους ανθρώπους που μοιραζόμαστε τις ίδιες ανάγκες και έχουμε την ίδια θέληση να αντισταθούμε στη βαρβαρότητα που ζούμε.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ
★ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

Αναρχικοί - Αναρχικές